

Munkaidő – szabadidő

Hozzáfűzés a Budapesti Népművelő
cikkeihez

Szeretnénk, ha a budapesti népművelők továbbra is segítőtársnak tekintenének bennünket — olvasom a Budapesti Népművelő címen most napvilágot látott kiadványban, amelyet — talvaly megkezdett gyakorlata folytatásaként — a Fővárosi Művelődési Ház jelentetett meg. Ehelyütt nem is annyira a változatos anyagot magába foglaló kiadvány ismertetése a célunk, mint inkább annak az együttműködésnek az ismételt és hangsúlyos köszöntése, amely létrejöttét lehetővé tette. Az értékes kiadvány előállításában közvetlenül és közvetve közreműködött a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa, Budapest Főváros Tanácsa, a TIT budapesti szervezete, a vasasszakszervezet, a Közalkalmazottak Szakszervezete, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár, a Radnóti Művelődési Ház egy-egy munkatársa, hogy csak a szerkesztő bizottságot idézzük, és túl ezen egy sor szakszervezetünk, a Népművelési Intézet, több könyvtárunk sok jeles dolgozója. Sokan azok közül, akiket méltán nevezhetünk népművelésünk derékhada jeles harcosainak, tisztjeinek.

A kiadvány megjelenését érdemes felhasználni arra, hogy a benne felvett sokféle gondra, feladatra, egészében a népművelés kivételes fontosságára irányítsuk ismét egyszer a figyelmet. Mert persze a népművelés olyan terület, ahol nemcsak az eredmények nem mérhetők le másnapra, hanem a mulasztások sem ütnek vissza másnapra. A Budapesti Népművelő írásainak szinte valamennyi témájában, kifejtésében az eredmények joggal büszke regisztrálása mellett ott érződik a továbbhaladás kellő biztonságának hiánya miatti aggodalom.

A közelmúltban a rádióban hangzott el egy beszélgetéssorozat népművelőkkel, akik rendre nem a hivatásukkal, nem a nép művelésével foglalkoznak már, legalábbis közvetlenül nem azzal, mert törekvésük itt is, ott is meg nem értésbe, érdektelenségbe, szűk látókörűségbe, önzésbe, patópálságba ütközött. Jó volna mielőbb fordítani ezen a káros és veszedelmes tendencián.

Éppen ez a kiadvány is szinte sugározza: mind égetőbb a szükség felkészült népművelőkre, ennek a sokágú tevékenységnek minden területén. A munka mai, kis embercsoportokra, szakkörökre bomlott, korszerű jellege kívánja meg leginkább hozzáértő és tömeges köz-

reműködésüket, ha valóban tartalmas és hatásos munkát akarunk végezni, ilyen értékű szórakozást, időtöltést akarunk nyújtani az embereknek.

A szabad idő magvas kitöltésének gondja már nem holnaputáni, még csak nem is holnapi, hanem mai (részben tegnapi). De persze ezzel azt mondtam: holnapi is!

Szokványos tartalmi ismertetés helyett hadd idézzek néhány megállapítást a kiadványból, mely a gondolatsort elindította. Az egyik írás a népművelők helyzetének problémáját is érintve veti fel, hogy a továbbképzés kialakult és be nem vált rendszerét meg kell változtatni. Egy másik cikk a kulturális vonatkozásban gyengén vagy sehogyan fel nem szerelt munkásszállások lakóinak legáltalában viszonylagos ellátását sürgeti. A szocialista brigádmozgalom immár tízesztendős hármasszavából a „tanulni” és „élni” tökéletesebb megtöltése igazi tartalommal legtöbb helyütt még a feladatok közé tartozik. Rendkívül sok a tennivaló a fiatalokkal, a munkás- és parasztgyerekek továbbtanulásának elősegítésével, klubszerű foglalkozásaikkal kapcsolatban. Nagy figyelmet érdemlő gondolatsor foglalkozik a magános emberek gondja-bajával, és a megoldásukra szerveződő klubok körüli tennivalókkal. A közönségszervezés új, korszerűbb megoldásának ügyével több is.

Nem folytatom — mindezzel is csak érzékeltetni kívántam: a népművelés területén rendkívül sok és nagy feladat megoldása a legközelebbi jövő feladata. Nagyon szükséges, hogy ne csak azok ébredjenek rá hamar ennek elsőrendű fontosságára, akiknek közvetlen hivatásuk a népművelés (és akik közül — ismétlem — sokan ma nem is ezzel foglalkoznak), hanem mindenki, aki ennek a munkának a fellendülését elősegítheti. Gondolok itt mindenekelőtt üzemünk vezetőire, akik nemcsak termelvények, hanem mindenekelőtt termelők sorsának irányítói és meghatározói. Összességükben egy nép dolgának, amely munkájában és szabad idejében egyformán boldog akar lenni, és lehet is. A kettő szorosan összefügg, a munka és a szabadidőeltöltés szintje és tökélye egymástól el nem választható.

Hirtelenjében ezeket juttatta eszembe a Budapesti Népművelő című hasznos időszaki kiadvány néhány felvetése, gondolata.

R. A.